ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

(Ποιες είναι - Να αναζητήσετε τους λόγους ύπαρξής τους)

Εργασία στο μάθημα «ΙΛΙΑΔΑ»

Νεκτάριος Βυτινιώτης – Β1

Κατσικάρης Περικλής - Β1

Ο θεσμός της δουλείας στην Αρχαία Ελλάδα

Η δουλεία είχε ήδη γεννηθεί κατά τη μυκηναϊκή εποχή. Οι δούλοι χωρίζονταν σύμφωνα με το νόμο σε δύο κατηγορίες: στους «κοινούς δούλους» και στους «δούλους του θεού», με το θεό να ταυτίζεται κατά πάσα πιθανότητα με τον Ποσειδώνα. Οι δούλοι του θεού πάντα αναφέρονται ονομαστικά και κατέχουν τη δική τους γη. Η κοινωνική τους θέση είναι παρόμοια με εκείνη των ελεύθερων ανθρώπων. Η φύση της σχέσης τους με τη θεότητα παραμένει άγνωστη.

Στην αρχαία Ελλάδα οι δούλοι εκτελούσαν χρέη θυρωρού, μαγείρου, παιδαγωγού, αγροκαλλιεργητού, βοσκού. Οι θεραπαινίδες ασχολούνταν με τα οικιακά. Υπήρχαν επίσης οι δημόσιοι δούλοι οι όποιοι εκτελούσαν χρέη οδοκαθαριστή, αστυνομικού, κλητήρα της Βουλής και του Δικαστηρίου, αλλά και χρέη δημίου, επειδή κανένας ελεύθερος πολίτης δεν δέχονταν να γίνει δήμιος ή, έστω, να αστυνομεύσει. Αυτοί απολάμβαναν ιδιαίτερα προνόμια όπως μισθό και δικό τους σπίτι. Οι σκληρότερα εργαζόμενοι δημόσιοι δούλοι ήσαν οι απασχολούμενοι στους μύλους και στα μεταλλεία του Λαυρίου. Συνήθως έστελναν εκεί τους ανέντιμους και κακού χαρακτήρας δούλους, ως τιμωρία.

Η αρχαία οικογένεια υποδέχονταν τους νέους δούλους με μία θρησκευτική τελετή. Τους έβαζαν να καθίσουν στην εστία της οικίας και η δέσποινα τού οίκου άπλωνε στο κεφάλι του τα «καταχύσματα» , «για το καλό», όπως λέμε. Τα καταχύσματα ήταν μείγμα μελιού και ξηρών καρπών από αμύγδαλα, καρύδια, σύκα, χουρμάδες και κόκκους δημητριακών και προοιώνιζαν την ευδαιμονία και την ευπραγία (το ίδιο γινόταν και με τούς νεόνυμφους, όπως σήμερα ρίχνουμε ρύζι, κουφέτα, άνθη). Συγχρόνως τους δίνονταν και όνομα. Ο

δούλος στο εξής αποτελούσε μέλος της οικογενείας. Συμμετείχε στις προσευχές, στις θρησκευτικές εορτές και θάβονταν στον οικογενειακό τάφο.

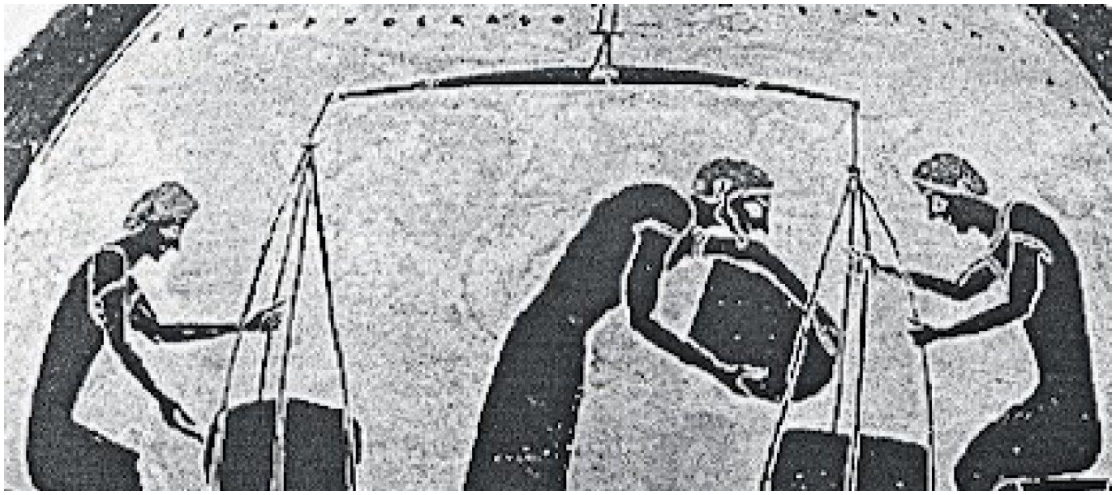

Η δουλεία στον Όμηρο

Ο Όμηρος τρέφει μία γλυκιά τρυφερότητα για όλους εκείνους τους ανθρώπους που υπηρετούν τους βασιλείς και τους πρίγκιπες των έργων του.

«Δούλοι» και «κύριοι» ζούσαν αρμονικά, συνδεόμενοι με στοργή, φροντίδα, συμπάθεια, οικειότητα, όπως γίνεται ολοφάνερο, και πάλι μέσα από τους στίχους του Ομήρου Χρησιμοποιεί γι' αυτούς, λέξεις όπως «αμφίπολος» (αυτός που βρίσκεται πέριξ, ο ασχολούμενος με κάτι), «δμως» (ημερωμένος), «θεραπαινίς» (αυτή που περιποιείται), «οικέτης» (άνθρωπος του σπιτιού), «παις» (παιδί). Οι ομηρικοί ήρωες όχι μόνον δεν μιλούν υποτιμητικά στους υπηρέτες τους αλλά έχουν μαζί τους οικογενειακή σχέση.

Όταν λ.χ. ο Τηλέμαχος γυρίζει από το ταξίδι του στην Σπάρτη, οι «δούλες» τρέχουν και τον φιλούν με αγάπη στην κεφαλή και στους ώμους. Ο Τηλέμαχος προσφωνεί τον δούλο χοιροβοσκό Εύμαιο «άττα» (=πατερούλη, παππούλη), η Πηνελόπη προσφωνεί με σεβασμό την ταμία (=οικονόμο) Ευρυνόμη «μαία» (=σεβαστή μητέρα), οι δε δούλοι απευθύνονται προς τους κυρίους τους καλώντας τους με το όνομα τους. Ο Εύμαιος, ο χοιροβοσκός, είναι ο πιο διάσημος δούλος της Οδύσσειας, ο άνθρωπος τον οποίο ο Οδυσσέας εμπιστεύεται και αγαπά (ξ 62) και πού υποφέρει για την απουσία του κυρίου *«Γιατί δεν πρόκειται να βρω πια άλλον κύρη τόσο καλό. Όπου κι αν πάω, έστω κι αν πάω πάλι στον πατέρα και στη μάνα μου, στο σπίτι όπου πρωτόειδα το φως και με μεγάλωσαν αυτοί. Σέβομαι ξένε μου να φέρω στα χείλη μου τ' όνομά του και τώρα πού δεν είναι εδώ, γιατί μ' αγαπούσε πολύ και φρόντιζε για μένα, παρά τον ονομάζω αγαπημένο, παρ' όλο πού είναι μακριά μου»* .

Στην Ιλιάδα οι δούλοι ανήκουν κυρίως στο γυναικείο φύλο και αποτελούν λάφυρα πολέμου, ενώ οι άνδρες είτε ανταλλάσονταν με λύτρα είτε έβρισκαν το θάνατο στο πεδίο της μάχης.

Ο Πάτροκλος αναφέρεται ως ο θεράπων του Αχιλλέα ενώ ο Μηριόνης ως θεράπων του Ιδομενέα . Στην κλασική εποχή είχε την έννοια του υπηρέτη.

Η δουλεία στην Αθήνα

Οι σκλάβοι στην Αθήνα αποτελούσαν περιουσία του αφέντη τους (ή του κράτους), που μπορούσε να τους μεταχειριστεί όπως έκρινε σωστό. Μπορούσε να τους δώσει, πουλήσει, νοικιάσει ή κληροδοτήσει. Ένας δούλος μπορούσε να παντρευτεί και να αποκτήσει παιδιά, αλλά μια τέτοια οικογένεια δεν ήταν αναγνωρισμένη από την πολιτεία, και ο κύριός τους μπορούσε να σκορπίσει τα μέλη της αν ήθελε. Οι δούλοι είχαν ελάχιστα δικαιώματα στις δίκες και πάντα αντιπροσωπεύονταν από τον κύριό τους σε τέτοιες περιστάσεις. Κάποιο παράπτωμα που θα τιμωρούταν με πρόστιμο για έναν ελεύθερο πολίτη, για κάποιο δούλο θα σήμαινε μαστίγωμα.

Παρά τα βασανιστήρια που προαναφέρθηκαν, ο δούλος στην Αθήνα διέθετε κάποιο είδος έμμεσης προστασίας: αν κάποιος τον κακομεταχειριζόταν, ο κύριός του μπορούσε να ξεκινήσει δίκη για βλάβη. Αντιστρόφως, εκείνος ο πολίτης που έδειχνε μεγάλη σκληρότητα απέναντι στο δούλο του μπορούσε να εναχθεί σε δίκη από οποιοδήποτε πολίτη, όχι τόσο από καλοσύνη απέναντι στο δούλο, όσο για να αποφευχθεί η υπερβολή στη βία (ύβρις).

Ο Ισοκράτης υποστήριξε πως ούτε ο πιο άχρηστος δούλος δεν πρέπει να θανατώνεται χωρίς δίκη: η εξουσία του κυρίου απέναντι στο δούλο δεν ήταν απόλυτη όπως όριζε το Ρωμαϊκό Δίκαιο. Οι Νόμοι του Δράκοντα μάλιστα όριζαν το θάνατο ως τιμωρία για τη δολοφονία ενός δούλου

Ωστόσο οι δούλοι ανήκαν στο σπιτικό του κυρίου τους. Ένας σκλάβος που μόλις κατέφθανε στο σπίτι γινόταν δεκτός με ξηρούς καρπούς και φρούτα, όπως η νεόνυμφη γυναίκα. Οι δούλοι λάμβαναν μέρος στις περισσότερες πολιτικές και οικογενειακές τελετές. Κάποιος δούλος μπορούσε να ζητήσει άσυλο σε ναό ή βωμό, όπως ακριβώς και ο ελεύθερος πολίτης. Επίσης μοιραζόταν τους θεούς του αφέντη του, αλλά μπορούσε να κρατήσει και προσωπικά θρησκευτικά έθιμα αν το επιθυμούσε.

Ένας δούλος δεν μπορούσε να ασκηθεί στην παλαίστρα. Οι δούλοι δεν είχαν δική τους περιουσία, ωστόσο οι αφέντες τους συχνά τους επέτρεπαν να συγκεντρώνουν χρήματα για

να εξαγοράσουν την ελευθερία τους. Επιβιώνουν δε μέχρι τις ημέρες μας μαρτυρίες βάσει των οποίων δούλοι είχαν δικές τους επιχειρήσεις, πληρώνοντας κάποιο σταθερό ποσό στον κύριό τους. Η Αθήνα επίσης διέθετε ένα νόμο που καθιστούσε απαγορευτικό το χτύπημα ενός δούλου: αν κάποιος βιαιοπραγούσε κατά κάποιου που έμοιαζε με δούλο, κινδύνευε να χτυπήσει κάποιον πολίτη, καθώς πολλοί από αυτούς δεν ντύνονταν και πολύ καλύτερα. Οι υπόλοιποι Έλληνες μάλιστα εντυπωσιάζονταν από το γεγονός ότι οι Αθηναίοι επέτρεπαν στους δούλους τους να αντιμιλούν. Αθηναίοι δούλοι πολέμησαν μαζί με απελεύθερους στη Μάχη του Μαραθώνα και τα μνημεία αναφέρουν ρητά το γεγονός. Επίσης, πριν από τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας, διατάχθηκε να προστατέψουν οι πολίτες τον εαυτό τους, τις γυναίκες τους, τα παιδιά και τους δούλους τους.

Πριν την απαγόρευσή της από το Σόλωνα, στην Αθήνα ίσχυε ο θεσμός της υποδούλωσης για χρέη: ένας πολίτης που δεν μπορούσε να ξεπληρώσει το δανειστή του έχανε την ελευθερία του. Ο Σόλων έβαλε τέλος στο θεσμό αυτό με τη διαβόητη *«σεισάχθεια»*, το χάρισμα των χρεών, που έθεσε τέλος στην πώληση ελεύθερων πολιτών, ακόμη κι εθελοντικά από τους ιδίους.

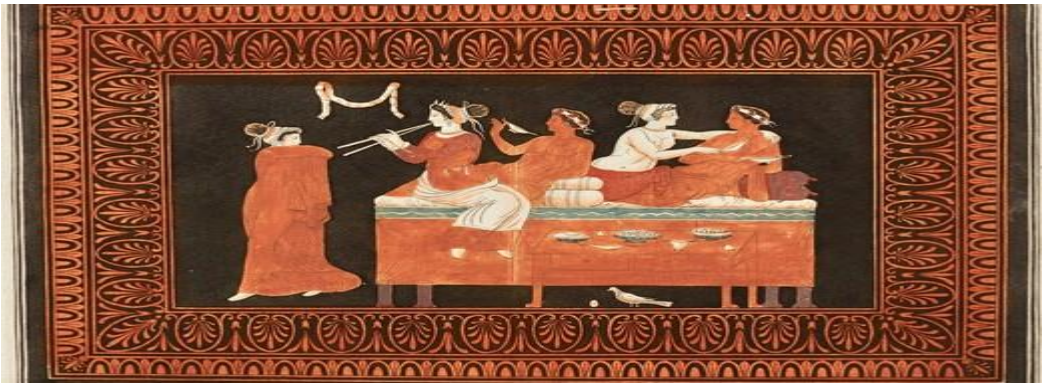

Η δουλεία στη Σπάρτη

Οι πολίτες της Σπάρτης, έκαναν χρήση των ειλώτων, μιας ομάδας πληθυσμού που ανήκε στο κράτος. Δεν είναι γνωστό κατά πόσο διέθεταν και δούλους που αποτελούσαν προσωπική τους περιουσία. Έχουν σωθεί μαρτυρίες για ανθρώπους που απελευθερώθηκαν από τους Σπαρτιάτες, κάτι που υποτίθεται πως απαγορευόταν για τους είλωτες, ή που πουλήθηκαν εκτός Λακωνίας.

Αρκετοί ιστορικοί καταλήγουν πως προσωπικοί δούλοι χρησιμοποιήθηκαν πράγματι στη Σπάρτη, ωστόσο δεν ήταν πολυάριθμοι και ανήκαν μονάχα στους πιο εύπορους. Όπως συνέβαινε και στις άλλες πόλεις, οι δούλοι αυτοί αγοράζονταν ή αιχμαλωτίζονταν στον πόλεμο.

Σταθμοί την ιστορία της δουλείας

6.800 π.Χ.: Η πρώτη μεγάλη πόλη αναπτύσσεται στην Μεσοποταμία. Οι πρώτες πολεμικές συγκρούσεις φέρουν μαζί τους και τους ηττημένους ως σκλάβους.

Το 2.575 π.Χ. οι Αιγύπτιοι κάνουν επιδρομές στα γειτονικά εδάφη και συλλέγουν σκλάβους.

Η δημοκρατία της αρχαίας Αθήνας είχε 30.000 σκλάβους στα ορυχεία της. Το ίδιο μονοπάτι ακολούθησαν και οι δυνάμεις της εποχής.

Εκτιμήσεις αναφέρουν ότι ο μισός πληθυσμός της Ρώμης αποτελούνταν από δούλους.

Το 1.000 μ.Χ. η δουλεία αποτελούσε σημαντικό κομμάτι της οικονομίας της Μ. Βρετανίας.

Το 1550 μ.Χ. η ζωγραφική της Αναγέννησης αποτυπώνει τους ανθρώπους της εποχής με τους δούλους τους.

Το 1781 μ.Χ. ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Ιωσήφ ΙΙ καταργεί το θεσμό των δουλοπάροικων στην περιοχή του Αμβούργου.

Στις 26 Αυγούστου 1789, κατά την Γαλλική Επανάσταση, η Εθνική Συνέλευση υιοθετεί την Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, βασισμένη στις ιδέες του Γάλλου φιλόσοφου Ζαν Ζακ Ρουσσό. Στο πρώτο από τα 17 άρθρα του αναφέρεται:«Οι άνθρωποι γεννιούνται και παραμένουν ελεύθεροι κι έχουν ίσα δικαιώματα».

Το 1803 η Δανία γίνεται η πρώτη ευρωπαϊκή χώρα της Ευρώπης που απαγορεύει το εμπόριο σκλάβων από την Αφρική.

Το 1807 το Βρετανικό Κοινοβούλιο νομοθετεί την απαγόρευση μεταφοράς σκλάβων από βρετανικά πλοία. Τα ακόλουθα χρόνια, ακολουθούν και άλλα ευρωπαϊκά κράτη.

Το 1833 η Βρετανία καταργεί το θεσμό της δουλείας και στις αποικίες της.

Το 1861 ο Τσάρος της Ρωσίας, Αλέξανδρος ΙΙ απελευθερώνει 50.000.000 δουλοπάροικους.

Το 1863 στις ΗΠΑ ο Πρόεδρος Τζορτζ Λίνκολν νομοθετεί την απελευθέρωση των σκλάβων.

Το 1863 ο Χρυσός Νόμος απελευθερώνει 725.000 σκλάβους στην Βραζιλία.

Στις 4 Μαΐου 1910 υπογράφεται στο Παρίσι η Διεθνής Συνθήκη για τον τερματισμό του εμπορίου λευκής σάρκας. Σύμφωνα με αυτήν, απαγορεύεται η εκπόρνευση ανήλικων γυναικών.

Το 1918 η Βρετανική κυβέρνηση του Χονγκ Κονγκ υπολογίζει ότι τα περισσότερα νοικοκυριά που διαθέτουν την οικονομική άνεση, διατηρούν ένα ανήλικο παιδί ως οικιακό δούλο. Το 1923 νομοθετεί την απαγόρευση της αγοραπωλησίας ανήλικων δούλων.

Το 1926 η Κοινωνία των Εθνών εγκρίνει τη Συνθήκη κατά της Δουλείας. Σύμφωνα με αυτήν, δουλεία ορίζεται «η εξάσκηση σε ένα άτομο ενός ή όλων των δικαιωμάτων της ιδιοκτησίας».

Το 1927 καταργείται η δουλεία στη Σιέρα Λεόνε.

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος επαναφέρει την πρακτική της δουλείας στην Γερμανία, την Ιαπωνία και σε άλλα κράτη.

Το 1980 η δουλεία παραμένει ως ζήτημα στην Μαυριτανία παρά την κατάργηση του θεσμού για τέταρτη φορά.

Το 1989, το Διεθνές Ισλαμιστικό Μέτωπο αναλαμβάνει την διακυβέρνηση του Σουδάν και κάνει στρατιωτικές επιδρομές συλλαμβάνοντας κατοίκους από χωριά στο νότιο μέρος της χώρας, αφαιρώντας τους την ελευθερία τους.

25 Φεβρουαρίου 1822: Καταργείται επίσημα η δουλεία στην Ελλάδα:

Η δουλεία καταργείται στην Ελλάδα, με διάταξη του Συντάγματος της Επιδαύρου. Με το Σύνταγμα εκείνο, οι Έλληνες, εντελώς πρωτοποριακά για την Ευρώπη της αποικιοκρατίας, θέσπισαν την κατάργηση της δουλείας.

Σύγχρονες μορφές δουλείας

Η δουλεία καταργήθηκε επίσημα με το τέλος του 19ου αιώνα, όμως δυστυχώς δεν εξαφανίστηκε.

Η εκμετάλλευση ανθρώπων σε όλο τον κόσμο συνεχίζεται και η δουλεία έχει πάρει διάφορες μορφές.

Σε σχεδόν 30 εκατομμύρια υπολογίζει αυστραλιανή οργάνωση όσους ζουν υπό συνθήκες δουλείας ανά την υφήλιο, είτε αυτό σημαίνει αναγκαστική εργασία ή σεξουαλική εκμετάλλευση είτε ακόμη και «κανονική» κληρονομική δουλεία.

Στην κορυφή της λίστας βρίσκονται χώρες της Νότιας Ασίας και της Δυτικής Αφρικής.

Σύμφωνα με έκθεση της οργάνωσης Walk Free, που δημοσιεύθηκε στο Λονδίνο, στην Ινδία ζουν 14 εκατομμύρια άνθρωποι υπό καθεστώς σκλάβου, στην Κίνα 2,9 εκατομμύρια και στο Πακιστάν πάνω από 2 εκατομμύρια.

Ακολουθούν η Νιγηρία, η Αιθιοπία, η Ρωσία, η Ταϋλάνδη, η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, η Βιρμανία και το Μπαγκλαντές. Οι δέκα αυτές χώρες αντιπροσωπεύουν τα 22 από τα 29,8 εκατομμύρια που ζουν σαν σκλάβοι.

Στην Ινδία «ολόκληρες κοινότητες στα βόρεια χωριά υποδουλώθηκαν και αναγκάζονται να δουλεύουν για την κατασκευή τούβλων ή να εργάζονται στα λατομεία.

Δεκατέσσερις χώρες της Αφρικής (όπως Μαυριτανία, Μπενίν, Ακτή Ελεφαντοστού, Γκάμπια, Γκαμπόν και Σενεγάλη) είναι μεταξύ των 20 χωρών που κατατάσσονται σε

υψηλό σημείο αν λάβουμε υπόψη το ποσοστό του πληθυσμού υπό καθεστώς σκλαβιάς.

Στο κάτω μέρος της κατάταξης, οι πιο «ενάρετες» χώρες όπως η Ισλανδία, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου ο αριθμός των δούλων είναι γύρω στους 4.400.

Η Ελλάδα βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις της κατάταξης, στην 156η θέση, με 0,013%, ή (κατ' εκτίμηση) 1.400 πρόσωπα να ζουν σε συνθήκες σύγχρονης δουλείας, ακριβώς κάτω από το Βέλγιο, στην 155η θέση, και την Πορτογαλία, στην 157η, που έχουν ταυτόσημα ποσοστά.

Το υψηλότερο ποσοστό θυμάτων δουλειάς, αν ληφθεί υπόψη ο συνολικός πληθυσμός μιας χώρας, το έχει πάντως η Μαυριτανία, με 4%. Η οργάνωση εξήγησε ότι στη χώρα αυτή η δουλεία είναι "κληρονομική" και "ριζωμένη στη μαυριτανική κοινωνία". Ακολουθούν το Ουζμπεκιστάν, η Αϊτή και το Κατάρ.

Στις τελευταίες θέσεις του καταλόγου βρίσκονται οι δύο χώρες-υποδείγματα, με 100 θύματα η καθεμία, η Ισλανδία και το Λουξεμβούργο.

ΜΟΡΦΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

- **<u>Αναγκαστική εργασία</u>**:

  κάθε εργασία ή υπηρεσία που εξαναγκάζονται να κάνουν οι άνθρωποι υπό το καθεστώς απειλής.

Τα 12 με 13 εκατ. άτομα παγκοσμίως που εξαναγκάζονται με κάποιο τρόπο να εργαστούν για όφελος τρίτου, με ελάχιστη ή και καθόλου αμοιβή και συνήθως υπό απειλή βίας για τους ίδιους ή τους οικείους τους, υπολογίζεται ότι αποφέρουν οικονομικά κέρδη ύψους 31.6 δισεκατομμυρίων δολαρίων ετησίως.

- **<u>Δεσμευτική εργασία</u>**:

  πολλοί άνθρωποι ανά τον κόσμο δανείζονται χρήματα και όταν αδυνατούν να ξεπληρώσουν τον δανειστή τους, εργάζονται για αυτόν, χάνοντας τον έλεγχο τόσο των όρων εργασίας όσο και του δανείου.

- **<u>Κληρονομική σκλαβιά</u>**:

άνθρωποι που ακόμα και σήμερα γεννιούνται σκλάβοι επειδή ήταν σκλάβοι οι γονείς τους.

- <u>Δουλεία λόγω καταγωγής</u>

Σε ορισμένες χώρες, κυρίως της Αφρικής, η ιδιότητα του σκλάβου μπορεί να περάσει από τη μία γενιά στην άλλη, φτάνοντας σε βάθος αιώνων. Μπορεί ο σκλάβος να είχε κάποιο χρέος για το οποίο υποθήκευσε τον εαυτό του και την οικογένειά του, ή απλά να είχε την ατυχία να γεννηθεί στην κάστα των δούλων. Τα θύματα αυτής της μορφής δουλείας υπολογίζονται στα 14.000.000 περίπου παγκοσμίως.

- **<u>Εμπόριο ανθρώπων</u>**:

συγκέντρωση-μεταφορά ανθρώπων με σκοπό την εκμετάλλευση χρησιμοποιώντας βία ή καταναγκασμό.

Trafficking

Το εμπόριο ανθρώπων (trafficking in human beings) σύμφωνα με το Πρωτόκολλο των Ηνωμένων Εθνών «για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της διακίνησης προσώπων,

ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών» ορίζεται ως «η πρόσληψη, μεταφορά, μεταβίβαση, στέγαση ή η παραλαβή ανθρώπων μέσω απειλών ή χρήση βίας ή άλλων μορφών εξαναγκασμού, απαγωγής, απάτης, παραπλάνησης, κατάχρησης εξουσίας ή μιας ευάλωτης θέσης ή η καταβολή ή αποδοχή πληρωμών ή άλλων ωφελημάτων για την εξασφάλιση συναίνεσης προσώπου που ασκεί έλεγχο επί άλλου προσώπου, για τον σκοπό της εκμετάλλευσης. Η εκμετάλλευση συμπεριλαμβάνει τουλάχιστον την εκμετάλλευση της πορνείας, ή άλλες μορφές γενετήσιας εκμετάλλευσης»

Στις αρχές του 21ου αιώνα, το εμπόριο γυναικών αποτελεί μια μορφή σύγχρονου δουλεμπορίου καθώς όπως και σε άλλες εποχές οι γυναίκες-θύματα παραμένουν «κτήματα» των διακινητών που τις εμπορεύονται, στερούνται στοιχειωδών δικαιωμάτων στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο καθώς ζουν σε καθεστώς παρανομίας και επομένως αποκλεισμού και είναι υποχρεωμένες να εργάζονται υπό οποιεσδήποτε συνθήκες ακόμη και όταν έχει εξασθενήσει η υγεία τους.

- Σεξουαλική δουλεία

Περιλαμβάνει διάφορες πρακτικές, όπως τη σεξουαλική εκμετάλλευση του θύματος από ένα όν, την υποχρεωτική εκπόρνευση, την πώληση για γάμο κ.α.. Από την φύση της η δουλεία σημαίνει ότι ο σκλάβος είναι de facto στην διάθεση του ιδιοκτήτη του για σεξ. Μάλιστα στις περισσότερες κοινωνίες, η συνουσία με δούλο δεν θεωρείτο μοιχεία. Η σεξουαλική δουλεία είναι απαγορευμένη παγκοσμίως αλλά εξακολουθεί να είναι ένα είδος εκμετάλλευσης του συνανθρώπου που σημειώνει σταθερά άνθιση, με τις εκτιμήσεις για τα θύματα ετησίως να κινούνται από μερικές εκατοντάδες χιλιάδες, έως δεκάδες εκατομμύρια.

Σύμφωνα με στοιχεία της Unesco, περισσότεροι από 12.000.000 άνθρωποι στον πλανήτη ζουν υπό συνθήκες σκλαβιάς. Η αναπτυγμένη Ευρώπη δέχεται την εισροή γυναικών από τα ανατολικά κράτη της ηπείρου, οι οποίες μεταφέρονται και ζουν σε συνθήκες δουλείας. Στο Ισραήλ εισάγονται 3.000 γυναίκες ετησίως και εκπορνεύονται. Σύμφωνα με εκτιμήσεις του 2004, στη Βραζιλία υπάρχουν 25.000 σύγχρονοι σκλάβοι.

- **<u>Εξαναγκασμός γάμου</u>**:

  γάμος χωρίς τη συναίνεση συνήθως της γυναίκας – αδυναμία αποχώρησης από το γάμο

- **<u>Παιδική σκλαβιά</u>**:

  εκμετάλλευση παιδιών για κέρδος τρίτων: οικιακή εκμετάλλευση ανηλίκων, παιδικοί γάμοι, παιδική εμπορία, παιδικοί στρατοί.

Παιδική εργασία

Ανήλικα παιδιά εξαναγκάζονται σε εργασία, για ελάχιστη ή καθόλου αμοιβή και υφίστανται συνθήκες και καταστάσεις ακατάλληλες για την ηλικία τους, ενώ δεν λαμβάνουν, στην συντριπτική πλειοψηφία, την μόρφωση και την ψυχαγωγία που απολαμβάνουν οι ελεύθεροι συνομήλικοί τους. Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία των διεθνών οργανισμών, πάνω από 98.000.000 παιδιά, ηλικίας 6-14 ετών, είναι αναγκασμένα να εργάζονται.

- Θρησκευτική Δουλεία

Χιλιάδες θύματα της θρησκευτικής δουλείας προσφέρονται από τις οικογένειές τους για να εργαστούν ουσιαστικά ως δούλοι με σκοπό την εξιλέωση για κάποια πράξη που ερμηνεύεται ως αμαρτία ή παράβαση του θεϊκού νόμου.

Σε πολλά μέρη του κόσμου, κορίτσια ή γυναίκες υποχρεώνονται να εκτελούν θρησκευτικά καθήκοντα και να παρέχουν σεξουαλικές υπηρεσίες σε ιερείς ή άλλους — με την πρόφαση ότι αυτές οι γυναίκες είναι παντρεμένες με μια θεότητα. Σε πολλές περιπτώσεις οι γυναίκες

εκτελούν και άλλες υπηρεσίες χωρίς πληρωμή. Δεν είναι ελεύθερες να αλλάξουν τόπο διαμονής ή εργασίας και συχνά μένουν σε κατάσταση δουλείας πολλά χρόνια.

Η Μπίντι από τη δυτική Αφρική είναι 12 ετών και συγκαταλέγεται στα χιλιάδες κορίτσια που υπηρετούν ως *τροκόσι,* μια λέξη της γλώσσας έβε που σημαίνει «δούλες των θεών». Εξαναγκάστηκε να ζει μια ζωή δουλείας προκειμένου να εξιλεωθεί για ένα έγκλημα που δεν διέπραξε—το Βιασμό που οδήγησε στη γέννησή της! Προς το παρόν έχει μόνο την ευθύνη να κάνει διάφορες δουλειές στο σπίτι του τοπικού φετιχιστή ιερέα. Αργότερα τα καθήκοντά της θα διευρυνθούν, και θα χρειάζεται να προσφέρει σεξουαλικές υπηρεσίες στον ιερέα, ο οποίος είναι ιδιοκτήτης της. Κατόπιν, όταν γίνει μεσήλικη, η Μπίντι θα αντικατασταθεί - ο ιερέας θα βρει άλλα ελκυστικά κορίτσια για να τον υπηρετήσουν ως *τροκόσι.*

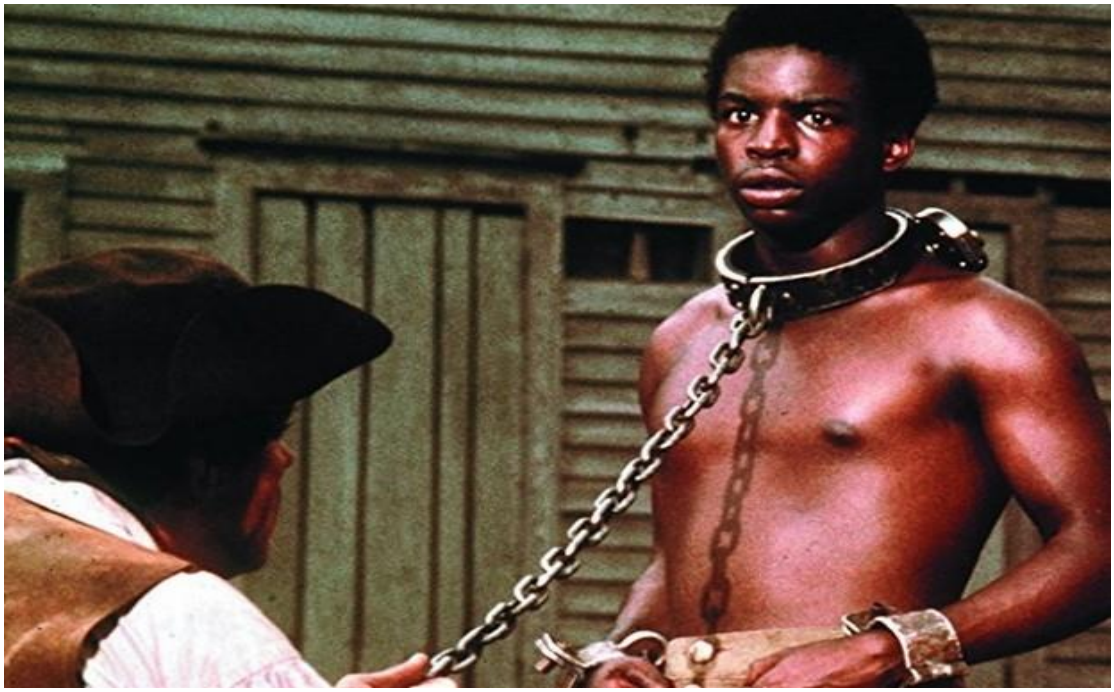

Σημαντικά στοιχεία για την σύγχρονη δουλεία.

Δουλεία = Εξαναγκασμός σε έργο χωρίς πληρωμή με την απειλή σωματικής ή ψυχολογικής βίας και αδυναμία απελευθέρωσης.

Εκτιμήσεις ανεβάζουν τον πιθανό αριθμό των δούλων σε 97.000.000 ανθρώπους.

Η πλειοψηφία βρίσκεται στην Ασία και την Αφρική.

Περισσότεροι από 84.500 σκλάβοι περνάνε τα σύνορα των ΗΠΑ κάθε χρόνο και διοχετεύονται σε περισσότερες από 90 πόλεις.

Οι σκλάβοι εργάζονται σε χωράφια, οίκους ανοχής, εστιατόρια, ορυχεία, σπίτια, κ.λ.π.

Το μέσο κόστος ενός σκλάβου δεν ξεπερνά τα 40 δολάρια.

Το κέρδος από το εμπόριο σάρκας στην Αφρική ξεπερνά τα 5,6 δισεκατομμύρια δολάρια.

Περισσότεροι από 1.920.000 άνθρωποι είναι δούλοι στην Αφρική και την Μέση Ανατολή.

Ένα στα δέκα παιδιά της Αϊτής ζει σε συνθήκες δουλείας.

Περισσότεροι από 16.000 δούλοι ελευθερώθηκαν πρόσφατα στην Βραζιλία

Σαράντα χιλιάδες γυναίκες μεταφέρονται κάθε χρόνο στην Ιαπωνία.

Σε όποια μορφή και αν τη συναντάμε, η δουλεία υποβιβάζει το ανθρώπινο είδος.

Η δουλεία είναι η ντροπή του ανθρώπου. Δεν νοείται, για κανένα λόγο, άνθρωπος να χρησιμοποιεί ως αντικείμενο, συνάνθρωπό του.

Η καλλιέργεια και η γνώση είναι ο μόνος δρόμος περιορισμού του κτηνώδους αυτού στοιχείου του ανθρώπου.

ΠΗΓΕΣ ΣΤΟ INTERNET

- https://terrapapers.com/sygchrones-morfes-doyleias/
- https://24grammata.com/%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%B1%CE%AF%CE%B5%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%83%CF%8D%CE%B3%CF%87%CF%81%CE%BF%CE%BD%CE%B5%CF%82-%CE%BC%CE%BF%CF%81%CF%86%CE%AD%CF%82-%CE%B4%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B5%CE%AF%CE%B1/
- https://www.tanea.gr/2014/12/02/world/oie-se-sygxrones-morfes-doyleias-toylaxiston-20-9-ekatommyria-anthrwpoi/
- https://www.dogma.gr/tag/sygchrones-morfes-douleias/
- https://simeiakairwn.wordpress.com/2015/12/08/%CE%BC%CE%BF%CF%81%CF%86%CE%AD%CF%82-%CF%83%CF%8D%CE%B3%CF%87%CF%81%CE%BF%CE%BD%CE%B7%CF%82-%CE%B4%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B5%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BC%CE%B1%CF%8D%CF%81%CE%B7-%CE%B5/
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B5%CE%AF%CE%B1
- https://yougoculture.com/news-greek/ti-ginotan-me-ti-doyleia-stin-arhaia-ellada
- https://www.kar.org.gr/2013/02/25/1822-%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%81%CE%B3%CE%B7%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B4%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B5%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1/
- https://www.iatrikathemata.gr/paidiergasia.htm
- http://users.sch.gr/pspavlidis/wordpress/?p=364
- https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2016-severe-labour-exploitation-summary_el.pdf
-